

Andrzej Cetera, Eligiusz Dworaczyński, Jerzy Okoński

Wojnicz, st. 1, gm. loco, woj.
tarnowskie, AZP 105-65/1

Informator Archeologiczny : badania 29, 111

1995

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Wieliczka, st. 11, gm. loco, woj. krakowskie — patrz: młodszy okres przedrzymski — okres wpływów rzymskich

**Wojnicz, st. 1
gm. loco, woj. tarnowskie
AZP 105-65/1**

Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska w Tarnowie

Badania prowadzili mgr mgr Andrzej Cetera (autor sprawozdania), Eligiusz Dworaczyński, Jerzy Okoński. Finansowane przez Urząd Gminy w Wojniczu, Dyрекcję Okręgową Dróg Publicznych w Krakowie, Zakład Energetyczny SA w Tarnowie, osoby prywatne. Badania ratownicze i nadzory w latach 1992-1995. Wczesnośredniowieczny zespół osadniczy.

Wczesnośredniowieczny zespół osadniczy w Wojniczu składa się z grodu kasztelańskiego o być może plemiennym rodowodzie oraz osady przyrodowej (obecnie Rynek), na terenie której lokowano miasto w XIII w. Stanowisko nr 1 położone jest u wylotu karpackiej części biegu Dunajca, na jego lewym, zachodnim brzegu. Usytuowanie stanowiska w obrębie miejskiej zabudowy naraża je na niszczenie i powoduje konieczność objęcia ścisłą ochroną konserwatorską.

W 1992 r. dokonano szczegółowej inwentaryzacji pomiarowej grodziska. Sporządzony został nowy plan założenia obronnego oraz sformułowano program badań obiektu.

W 1993 r. przeprowadzono nadzór prac ziemnych przy układaniu kabla energetycznego. Wykop energetyczny przecinał majdan grodziska w linii północ-południe. W profilach wykopu stwierdzono pozostałości po licznych obiektach z XI-XII w. Były to jamy, paleniska, obiekty mieszkalne, dowodzące gęstej zabudowy wnętrza grodu. W pobliżu kolegiaty św. Wawrzyńca natrafiono w wykopie na warstwę spalinizny, stanowiącej pozostałość po zniwelowanym wcześniej wale wewnętrznym grodziska. Kolejne resztki zniwelowanego wału odsłonięto w południowej części wykopu, naprzeciw domniemanej siedziby kasztelana, na tzw. Wajdowiczówce. Pierwotnie wał otaczający kasztelanię sięgał terenu po zachodniej stronie ul. Jagiellońskiej. Nadzorowano też wykop budowlany w pobliżu północno-zachodniego narożnika wału, na działce nr 1117. W płytkich wykopach usytuowanych w kierunku północ-południe stwierdzono istnienie wyraźnego obniżenia, stanowiącego pozostałość zasypanej fosy otaczającej wał północny.

W 1994 r. badania ratownicze dotyczyły przede wszystkim osady przyrodowej na terenie obecnego Rynku. W kilku wykopach usytuowanych w południowej i zachodniej części Rynku uchwycona została stratygrafia osadnicza od poł. XIII w. do czasów współczesnych. W jednym z wykopów natrafiono na narożnik drewnianego budynku z poł. XIII w. W wykopach zlokalizowanych w zachodniej części Rynku natrafiono na destrukcję ratusza wojnickiego, zbudowanego w XVI w. i rozebranego po 1831 r.

W 1995 r. nadzorowano wykop pod słup energetyczny. Wykop został zlokalizowany w pobliżu wału południowego grodziska. Na profilach wykopu zadokumentowano nawarstwienia nowożytnie i średniowieczne. Do warstw wczesnośredniowiecznych nie dotarto.

Badania ratownicze i nadzory w Wojniczu będą sukcesywnie kontynuowane.

Wysoka, st. 1, gm. Łańcut, woj. rzeszowskie — patrz: wczesna epoka brązu